

O B Ě Ž N Í K č. 22OČISTA?

V čs. emigraci vypukl nový skandál. Jak se dočítáme ve Vídeňských svobodných listech a v Národní politice, bylo odhaleno seskupení několika politických amatérů, kteří se snažili pomocí anonymních dopisů - podle vlastního tvrzení - očistit, podle mínění druhých narušit jednotu zasloužilých exilových pracovníků.

Je třeba hned úvodem říci, že se zaváděním anonymních dopisů a podobných metod do politické praxe není možno v žádném případě souhlasit. Tyto metody nám až příliš připomínají minulost, od níž jsme se chtěli odchodem na Západ distancovat. Bát se svobodně a veřejně říci, co si skutečně myslím, patřilo k této minulosti, ale je to anachronismus ve svobodném světě, kde jsou demokratická pravidla hry zachovávána. To autoři anonymních dopisů nepochopili.

Poradní sbor vydal v březnu t.r. prohlášení, v němž označil veškeré materiály, vyjadřující nesouhlas s jeho politikou, za výrobek pražského ministerstva dezinformací. Jak však dokazují nedávná odhalení tzv. Mafie, naši mnichovští "vlastenci" se zase jednou přepočítali. Do nekonečna nebude možné se zachraňovat takovými tvrzeními, místo aby k předloženým pravdivým faktům bylo zaujato jasné stanovisko!

Stejná situace je totiž i s "NOVÝM PROUDEM", který je podle p. Pejškara a Pachmana nástrojem Prahy jen proto, že odkrývá před exilovou veřejností jejich kolaborantskou politiku se sudetskými Němci. "NOVÝ PROUD" bude vždy podporovat ty, kteří svou poctivou prací v exilu chtějí nezištně přispět k lepší budoucnosti našich národů. Nikdy však nebudeme souhlasit s lidmi, kteří se neustále ohánějí demokracií a Masarykem a přitom již dávno zapomněli na ideály, s nimiž opustili svou vlast.

O Masarykově odkazu máme totiž, narozdíl od těchto čachrářů a karieristů, jiné představy. K Masarykovi se budeme proto vracet, i když to bude některým "demokratům" krajně nemilé.

Jinou otázkou ovšem je, jak jsou tzv. "demokratická pravidla" chápána některými představiteli našeho exilu a jak se jimi řídí sám

p. Pejskar, který se tak rád za pravověrného demokrata vydává. Vrátili se do nedávné minulosti, zjistíme, že z Poradního sboru odešel E. Řehák a p. Pejskar vůbec neprojevil zájem, aby s ním, případně s dalšími členy Sboru "demokraticky" názorové rozdíly projednal. Z Poradního sboru vystoupil J. Jonáš, který dokonce zaslal Valnému shromáždění dopis, ve kterém své rozhodnutí odůvodnil. I v tomto případě považoval p. Pejskar za "demokratické" o obsahu dopisu před členy PS pomlčet. A připočteno-li nespokojenost dalších členů PS s Pejskarovými námluvami se sudeťáky a odpor, který vyvolává Pejskarova politická činnost již i v řadách národně socialistické strany, zánoří nevyjímá je - dojdeme k závěru, že je v těchto organizacích více věcí k řešení, že však chybí odvaha je opravdu "demokraticky" prohovořit.

Je tedy třeba na jedné straně odsoudit anonymy, ale v první řadě je nutné postavit se proti těm, kteří - ačkoliv mají plná ústa Masaryka - vytvářejí v exilu nedemokratické, nesvobodné ovzduší. Nechť se proto nikdo nediví, opakujeme-li znovu, že je nejvyšší čas, aby p. Pejskar odešel konečně ze scény a s ním aby zmizela i jeho mnichovská "společnost přátel p. Bechera", dosud honosně nazývaná Čs. poradní sbor v západní Evropě.

Je třeba, aby všichni poctiví Češi v exilu rozhodně prohlásili, že s touto společností a jejich sudetskými přáteli, Republiku osvobodit nebudeme!